

SPEJDERNES MAGASIN

NOVEMBER
1967
51. ÅRGANG

8

BP's HUS

I KENYA

Jørgen Rostgård Jensen, der er lærer på Starehe Boys' Centre i Nairobi, fortæller her om BP's hus i Nyeri. Starehe Boys' Centre modtager bl. a. støtte fra Spejderhjælpen.

Det må sikkert være velkendt for alle spejdere, at Baden Powell var engelsk af fødsel, men det er langt fra sikkert, at det er lige så kendt, at han tilbragte en meget stor del af sit liv i Kenya. Kenya regnede han for øvrigt selv for sit andet hjem. Når jeg skal være ærlig, og det skal man jo, så må jeg nok hellere indrømme, at jeg så sandelig heller ikke anede det mindste herom, før jeg kom ud til Kenya. Min egen spejdetid blev for det meste i 2. søspejdetrop »Gry« tilbragt med klargørelsen af både, og jeg var måske nok lidt doven, når det kom til det mere almindelige spejderarbejde. Dog vil det sikkert føre for vidt at omtale alt, hvad jeg ikke har gjort, – og jeg vil hellere fortælle lidt om, hvad jeg har gjort:

Ret hurtigt efter min ankomst til Kenya, nærmere betegnet Nairobi,

blev jeg af gode venner gjort opmærksom på, at BP havde tilbragt meget af sit liv her, hvilket f. eks. har givet sig udslag i, at man i Nairobi har bygget et hus, som hedder Baden Powell House. Det ligger lige midt i byen, lige op til den kenyanske parlamentsbygning. Man kommer til huset ad en lille sidegade, så hvis man ikke er informeret på forhånd om dets tilstedeværelse, – tjaa, så kommer man meget nemt til at overse det. I dette hus opbevares en mængde ting, som har tilknytning til BP. Der er således en mængde af hans skrifter og sidst, men langt fra mindst, en udsøgt samling af hans tegninger og malerier. Alt dette vil jeg dog komme nærmere ind på senere, mens jeg nu vil omtale selve det sted, hvor BP tilbragte sine sidste år.

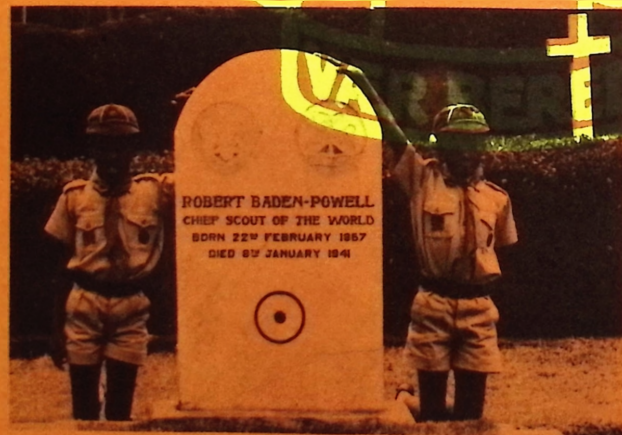
Dette sted hedder »Paxtu« og ligger ca. 100 miles nord for Nairobi i en lille by, som hedder Nyeri. Når besøgende er på vej til Outspan Hotel i Nyeri, kommer de pludselig ansigt til ansigt med et skilt, som er fæstnet til et peber-

træ ved et vejsving. Dette skilt bærer indskriften »Paxtu«. The Outspan har masser af gæster – f. eks. de, som er på forretningsrejse eller de, som holder ferie her, – eller de, som bruger hotellet som hovedkvarter, før end de drager afsted til de verdensberømte »Treetops« (et sted, hvor der er bygget hytter og platforme, således at man kan betragte de vilde dyr om natten, når de kommer for at drikke. (Det var for øvrigt her, den nuværende dronning Elisabeth af Storbritannien modtog budskabet om sin fars død), eller de, som kommer med det ene formål, at de ønsker at se »Paxtu«, det sidste hjem, som BP havde.

BP besøgte for første gang Østafrika, der består af landene Kenya, Uganda og Tanzania, i 1906, og han nedfældede sine indtryk både i ord og tegninger i en bog, Sketches in Mafeking and East Africa, som blev udgivet så tidligt som i 1907. – Han kom ikke tilbage til Østafrika før end sent i 1935, hvor han kom for at inspicere spejderlejre, som man havde organiseret overalt i landet. Han besøgte samtidig sin gamle ven, Major E. Sherbrooke Walker, som havde været BP's første privatsekretær efter grundlæggelsen af spejderbevægelsen, og som for øvrigt stadigvæk er i besiddelse af det første »spejdermedlemskort«, der nogensinde er udstedt. Eric Walker havde bygget The Outspan og det langt mere berømte »Treetops«. BP blev endnu en gang meget betaget af »the wonderful views over the plains to the bold snow-peak of Mount Kenya«, som han første gang havde beskrevet efter besøget i 1906, og da han af sin læge blev beordret til at »tage den lidt med ro« i vinteren 1937, drog han straks afsted til Nyeri.

»Da han forlod os,« skrev Eric Walker i sin bog »Treetops Hotel«, hvori han beskrev BP's afrejse fra Kenya 1938, »var han på vej til at blive gammel.« Han var faktisk 81. BP skrev selv: »Jo nærmere jeg kommer til Nyeri, jo nærmere kommer jeg til lyksaligheden. Jeg kommer tilbage for at tilbringe resten af min tid på The Outspan.«

Fortættets længere inde i bladet

Forsidebilledet:

Fra Rykol.

Foto: Tonner Bruun de Neergaard.

SPJEDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Fuldmægtig Axel Skylv

Udsigten 18, 2820 Gentofte

Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret

Frydendalsvej 32, 1809 København V

Tlf. (01) 31 36 66

Indhold:	Side
BP's hus i Kenya	142
Rejsen til Amerika, beretning om Jamboreen i Idaho	143
Kulsobåd (fortsat fra sidste nr.)	148
En jernaldør rekonstrueres af Arnelund rovers	150
Spejder jul 1967	151
Opfinderklubben	153
Majoriak – blad for grønlandske spejdere	153
Jungle nyt	154
Spejder Tidende	156
Æressiden	158
Løserbrove	158
Regnskab på en praktisk måde	159
Billeder fra verdensjamboreen	160

Trykt i Clemensstrykkeriet, Århus

12TH WORLD JAMBOREE

AUGUST 1ST-9TH, 1967

REJSEN TIL AMERIKA

Spændende oplevelser for det danske hold til Den XII. Verdensjamboree 1967 i Idaho, USA

TEKST OG FOTOS: LEIF PALTORP

Det var med meget spændte forventninger de 162 danske spejdere og førere fra de to korps satte sig op i den kæmpestore jetmaskine i Københavns lufthavn i Kastrup.

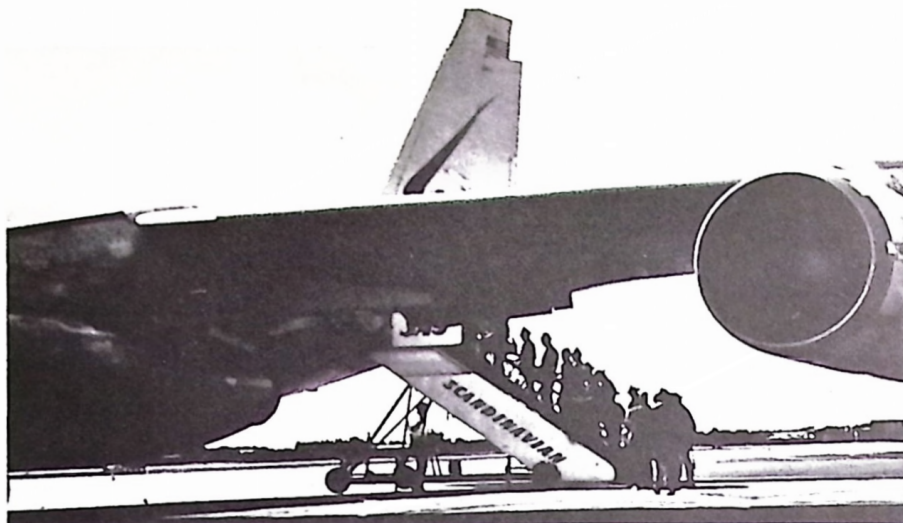
Gennem lang tid – uendelig lang tid syntes nogle, havde man set frem til denne dag, den 20. juli 1967. Men forventningerne blev ikke skuffet – det blev »alle tiders tur«.

Allerede fra starten var eventyret med. Det er ikke hver dag et fly af typen Boeing 707 gæster Danmark. Det var vort fly. Imponerende i størrelse, behagelig at flyve med, service, kvalitet. Op langs Norges kyst, ud over havet, tværs over Island, der skjulte sig beskedent under skyerne, men så kom Grønland. Solen strålede, og det store land med dyblå fjorde og søer, kridhvide isfjelde, gletchere og høje tinder åbenbarede sig i al sin skønhed. Videre igen over iskolde have til Canada, ned til Staternes grænse og før man tænkte sig om, landede World Airways store fly i Oakland Internationale lufthavn i Californien efter 10½ times nonstop-flyvning.

Foden på amerikansk grund. Eventyret fortsatte. Her var stor modtagelse. Først og fremmest af alle de mange dansk-amerikanske værter, der havde tegnet sig og glædede sig til at tage sig af spejderne i 3 begivenhedsrige døgn. Dernæst repræsentanter for de lokale amerikanske spejdere med

distriktschefen og hans assistenter i spidsen, men også Oaklands borgmester og andre notabiliteter var mødt frem. Adskillige taler og varme velkomstord blev fremsat og de amerikanske spejders »originale« sækkepibeorkester's toner blandede sig lifligt med vore lurers dybe klang.

Herefter overtog værtsfolkene »ansvaret« for de danske spejdere, der to og to blev indkvarteret i hele San Francisco området. Der er ikke grænser for, hvad der blev oplevet. Den fascinerende bydel Chinatown, hvor alt og alle er kinesere, den morsomme tandhjuls-sporvogn »The Cable Car«, hvor man hellere end gerne må hænge udenpå, blev naturligvis også prøvet. Man gik i de store varehuse og beundrede måske her især afdelingen for TV, hvor man samtidig kunne se staten Californiens 6-7 forskellige programmer i FARVE-TV. Der blev kørt ture i den meget smukke omegn, der blev inviteret til parties – man blev simpelthen forkælet af disse rare dansk-amerikanere, der nød dette at få et frisk pust hjemmefra. At drengene også nød det og oplevede med åbne øjne og øren – undertiden også med åben mund – er helt givet. Under opholdet i denne måske verdens mest kosmopolitiske by med de mange skyskrabere, blev der afholdt en »fodboldkamp«. Vi troede faktisk hjemmefra, at der skulle

Det store Boeing 707 jettfly tager os op i Kastrup

Den morsomme Cable-Car i San Francisco

spilles en rigtig fodboldkamp, men det viste sig, at det var dansk-amerikanernes old-boys hold, der stillede op i usædvanlige fodbold-dragter. Ikke desto mindre spille-des der på livet løs, men resultatet skjuler sig i mørke. Det var vistnok spejderne, der vandt ... Et imponerende stort militærorkester spillede før kampen og under en ind-march, der faktisk imponerede amerikanerne meget. Der kan man se ... det havde vi aldrig haft lejlighed til at prøve på!

En heldags sightseeing-tur var også på programmet under San Francisco-opholdet. Spejderne og en del af værtsfolkene kørte ud til MUIR WOODS, der er en af de nationalparker, der er oprettet til beskyttelse af de enorme Red-woods, nogle kæmpetræer, der let bliver over 100 meter høje, selvom deres rodnet kun går 2 meter ned i jorden. Man skulle lægge nakken godt tilbage i den skov. Ligeledes

blev »Månedalen« besøgt. Her er Californiens store vindistrikt, hvor en meget stor rødvinproduktion foregår. Her er Jack Londons grav og her foregår hans berømte roman af samme navn.

Her springer også en varm kilde. En veritabel geiser opsender en høj stråle af 130 graders varmt vand fra jordens indre. Når det er kølet godt 100 grader ned, ledes det ind i et svømmebassin. Her boltrede spejderne sig og blev kølet af. Det var nemlig ca. 40 grader varmt i solen den dag.

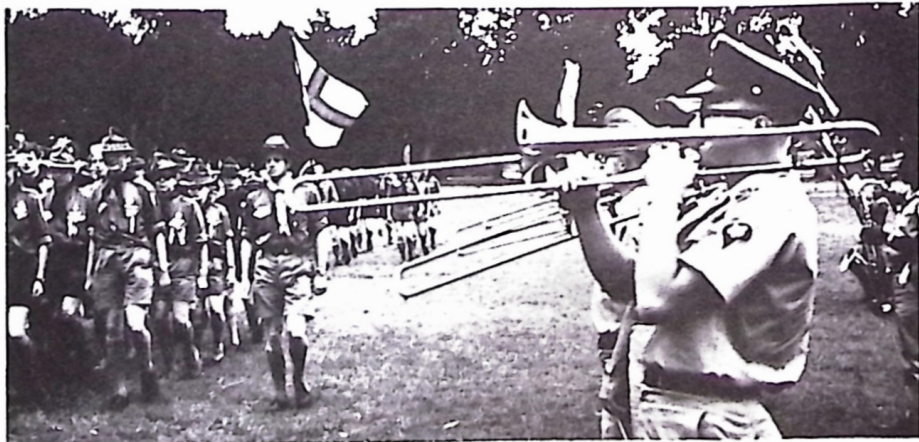
Men vi skulle videre. Farvel til San Francisco, til Golden Gate broen, til den store Bay Bridge med de 17 kørebaner foroven og 17 forneden, farvel til alle de elskværdige værtsfolk, der overlæsse-de spejderne med gaver, og god-dag til 5 store og meget komfortable Greyhound busser med air-condition, toilet, m.m. bagerst i vognen og nogle ualmindelig hyg-

gelige og flinke chauffører, der helt og holdent »gik ind på spø-gen« og legede spejdere i den tid, vi var sammen.

Kl. 17 om eftermiddagen gik far-ten ud af de utallige Freeways ud af storbyen, gennem Sacramento, over Nevadas grænse, gennem den store bjergkæde Sierra Nevada og stop midt om natten i spillebyen Reno. Hvis man aldrig har set neonyls, så skal man ikke begynde med Reno, for så bliver man blændet. Alle facader er simpelthen et orgie af neon i alle farver og i ustandselig bevægelse. Her omsættes mil-lioner af gode dollars ved spille-borde og i systemer af enhver art. Vi havde ikke tid til spil og vandt (eller tabte) derfor intet. Videre gennem natten til Winnemucca, hvor chaufførskiftet tog 1½ minut. Solopgangen kom ved grænsen til staten Utah, og så gik det ud over de endeløse saltsletter, hvor man afholder hastighedsprøver for ra-

Vi boede i 8-mands hytter i Yellowstone Park

Et stort militærorkester spillede ved paraden for fodboldkampen i San Francisco

cer- og eksperimentalbiler. Så langt øjet rakte, hvidt, hvidt salt – et vinterlandskab i mange graders varme.

Ankomsten til Salt Lake City var hovedkuls. Næppe havde vi forladt busserne, før alle blev placeret på et afspærret og reserveret område på fortovet på hovedgaden. Det var nemlig statens 120-års jubilæumsdag, og det blev naturligvis fejret på behørig vis med en fantastisk »Big Parade«. Det er ret ukendt for os, men ganske ofte anvendt i Amerika. En uendelig række elegant pyntede vogne med tableauer fra Utahs historie, blandet med

kæmpestore orkestre fra statens skoler, afdelinger af cowboys – farver, musik, fest, et prægtigt skue, der næsten tog vejret fra spejderne. Hist og her satte man sig ned i fortovskanten – det var næsten alt for meget oven på den lange køretur på godt 1500 km.

Men der skete meget andet under opholdet i Mormonstatens hovedstad. Igen var spejderne indkvarteret to og to. Denne gang i amerikanske spejderhjem. Nu så vi lige pludselig amerikanske hjem fra en anden side. Her i staten er næsten alle mormoner, der for os danske er en lidt usædvanlig reli-

gion. En af serværdighederne i Salt Lake City er således alverdens mormoners helligdom, Tabernaklet, der er et kompleks af bygninger grupperet om Templet. Hertil har kun særligt udvalgte adgang – og dem hørte vi ikke til. Vi fik forevist og grundigt forklaret alle de ting, vi så, mormonernes historie og trængsler og hallen med verdens største orgel med 11.000 piber. En aften var vi gæster ved et stort friluftsspil, der som en musical i lyd, lys og masseoptrin levedejgjorde mormonernes historie.

En modtagelse på statens Capitol hørte også med til programmet,

Her var det ikke rart at søppe, og her stank af svovl

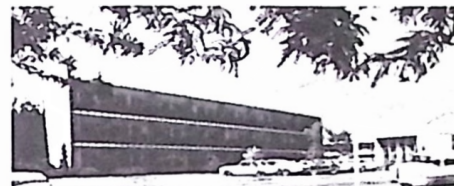
Vandet var kogende, turkis – og dybt!

Man skulle skylles grundigt af efter badet i Salt Lake

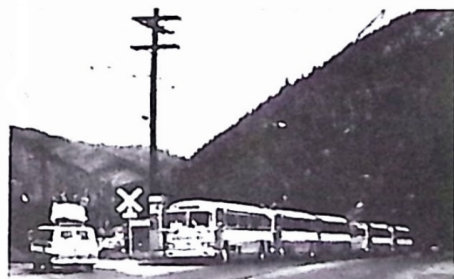
TF-made i Salt Lake City på pladsen foran Templet

Vi fik overladt en meget fin kollegiebygning på Utahs universitet i Logan

Færingerne blev meget tørstige i den stærke varme

Busserne har gjort holdt i Wallace i Idaho

ligesom staben ved en audiens på byens rådhus fik overrakt »Den Gyldne Nøgle«.

Det kæmpemæssige »Bigham Cobber Mine« – verdens største hul i jorden, var besøget værd. Her udvindes 4½ % af hele verdens kobberforbrug. I terrasser på siderne af dette enorme krater arbejdes der på at fravryste jorden rigdomme. Endelig var der naturligvis også badning i den store saltsø, hvor vandet holder en salt-

procent på 28! Man skal ikke kaste sig ud i det, for får man saltvand i øjnene, svider det i temmelig lang tid. Man skal også sørge for at blive skyllet grundigt af efter det »forfriskende« bad, ellers er man hvid af saltkrystaller.

Vi blev i staten Utah de næste par døgn. Den smukt beliggende mindre by Logan blev næste ophold. Første døgn var indkvartering i amerikanske spejderhjem, men næste dag drog hele holdet til

staten Utah's universitet – for første gang var alle samlet. Vi fik overladt en fløj af en af de talrige kollegiebygninger. Under udmærkede forhold boede vi en hel lang dag og slappede grundigt af oven på de talrige oplevelser, vi allerede havde haft. Det var ikke alene dejligt – det var i høj grad påkrævet. En kantine med meget høj kapacitet hører til vore gode minder fra dette universitetsophold.

De store busser forlod Utah og

kørte nordpå og drejede ind i staten Idaho. I byen Idaho Falls kom vi ud for en overraskelse. Vi skulle stoppe en time for at spise frokost. Det gik ikke stille af. Rygtet om vor ankomst var ilet i forvejen og byen havde forberedt en stor modtagelse. Idaho Falls borgmester og sherif var af dansk herkomst, hvilket de tydeligt ønskede at gøre opmærksom på. Der blev holdt taler, TV interviewede, sheriffen kørte spejderne rundt i byen i den flotte bil med store sølvstjerner på vogndøren og en masse røde blinklys alle vegne. Besøget sluttede med en rundtur i byen med et byrådsmedlem som guide i hver bus og med sheriffen forrest med blinkende røde lanterner, som skaffede vore busser passage overalt – jo, der var stil over det.

Igen nordpå og ind i staten Wyoming til et af turens højdepunkter, Yellowstone National Park. Dette store naturreservat dækker et område på størrelse med Sjælland, men absolut meget forskelligt fra vor landsdel. Her er alt hvad angår naturfænomener samlet på eet sted.

Vi blev det første døgn indkvarteret i Old Faithful, et overnatningscenter, der har navn efter den største geiser i området. Den fik vi set i aktion. Den springer med en ca. 75 meter høj kogende vand-søjle hvert 69. minut døgnet rundt, år efter år. Et imponerende syn! Men hvad var ikke imponerende her i dette mærkelige stykke land. Vi så store områder med dampende sprudlende, sprøjtende, sivende, pibende kilder alle vegne. Kogen-

de krystalklart, turkisfarvet vand i umiddelbar nærhed af den store azurblå, iskolde sø. Terrasseformede varme kilder i alle regnbuens farver. Udgåede træer dannede fantastiske formationer, når de rakte deres døde grene i afmægtig protest mod himlen. Et overnaturligt landskab på jorden.

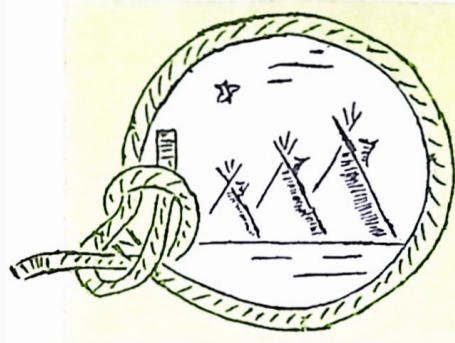
Og dyrene. Dem var der mange af, og igen for os usædvanlige. Bjørne i stort tal kom ned til vejene gennem parken og tiggede mad af bilisterne, der gerne stoppede og smed godbidder ud til dem. De så temmelig fredelige ud, men det er sikkert, at skindet bedrager. Bli- ver disse bamser irriterede eller forskrækkede, er de absolut ikke pålidelige, hvad den store ulykkesprocent vidner om. Vi holdt os på ærbødig afstand, men adskillige spejdere fik gode billeder af »fritvoksende« bjørne. De sjove, næs- vise og nysgerrige små Chipmunks, kendt fra Walt Disneys talrige tegnefilm om Chip og Chap, pilede rundt mellem vor udrustning og pippede højt af fryd. Jordegern, store ærværdige elgsdyr, ørne – alle slags dyr optrådte på denne arena i frihedsdressur vel vidende,

at de var beskyttede mod alle overgreb af parkens love.

De to næste døgn boede holdet i Fishing Bridge – et andet af de store centre. Indkvarteringen foregik patruljevis i små træhytter, cabins, med plads til 8. Vældig godt og praktisk. Der var en lille brændeovn, som vi undrede os over, da vi ankom, men da temperaturen skiftede fra ca. 40 graders varme om dagen og ned til minus 2–3 om natten, forandrede vi hurtigt mening om de hyggelige små ovne. Yellowstone ligger jo ca. 2000 meter over havet, derfor den store forskel.

Men alt får en ende, og det gjorde Yellowstone Park også, selvom vi godt kunne være blevet der mange dage endnu. Vi skulle videre op til byen Missoula i staten Montana. Her var igen forberedt indkvartering i spejderhjem og det fungerede igen perfekt. Det var hyggelige, rare mennesker, der gjorde alt, for at de danske spejdere skulle befinde sig godt.

Igen i busserne for at køre den sidste etape til rejsens egentlige formål: Verdensjamboreen i Idaho. **Læs om selve jamboreen i næste nr.**

UNDSKYLD!

Egentlig skulle her have stået et referat af tropsturen den 19.-20. august. I stedet bringer vi, som en service til jer, en række undskyldninger, der er anvendelige, når man ikke kommer til et eller andet spejderarrangement. Af hensynsfuldhed er navnene på dem, der brugte disse undskyldninger lørdag den 19., ikke medtaget.

- var ikke kommet fra skole.
- skulle bort.
- var ved at læse en tyk bog.
- var til fodbold.
- var på vej med skib til Grønland.
- skulle til fest om aftenen.
- skulle til stævne-møde.
- havde noget vigtigt, han skulle slå op i telefonbogen.
- havde glemt det.
- var ikke hjemme.
- troede, at det nok blev regnvej.
- havde brækket armen.
- var til svømmestævne.
- skulle hvile ud efter ferien.
- skulle til håndboldkamp.
- holdt fødselsdag.
- havde gæster fra udlandet.
- var på besøg hos en kammerat.

Enkelte af disse er frit opfundet, men det er der nok osse nogle af dem, der ikke skulle være det, der er. De 6, der ikke havde undskyldninger, mødtes og blev enige om at nøjes med at tage ud om søndagen. Der kom osse en del flere. Der blev rykket 6 ulvunger op, som vi byder velkommen og håber, de vil være mere fantasifulde, når de skal hitte på undskyldninger.

Søren

i APPSI-STAMMEN's blad.

Allermest doven

Det skete efter en marchtur under en stor spejderøvelse forleden. Tropsførereren havde opfordret sin trætte trop til at smide sig i græsset og rigtig slappe af.

- Lad mig nu se, hvem der er allermest doven - foreslog han spejderne.

- Jamen, hvordan skal vi konstatere det, når vi allesammen ligger ned, protesterede et logisk hoved.

- Det er da nemt nok, lod en kvik stemme fra baggrunden. Jeg er garanteret mest doven!

- Hvordan det?

- Jo, for jeg ligger på en tidsel, men jeg gider ikke flytte mig.

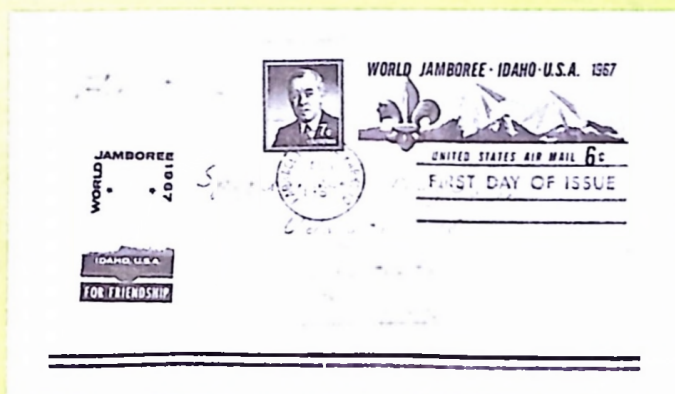

Kolvandsorden

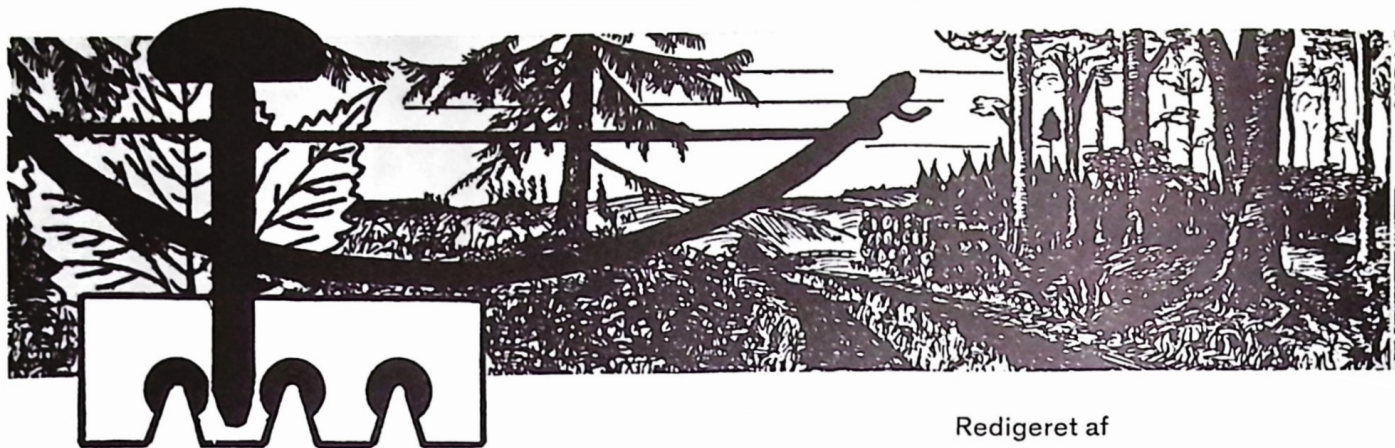

Struer sø

For de frimærke-interesserede

Spejdernes Magazin
Udsigten 10
Gentofte

Redigeret af
JØRN HEIKEL VINTHER

SKOV MÆND

TEKST OG TEGNINGER:
HARTVIG

Kulsøbåd

(fortsat fra sidste nummer)

De langsgående lister (essing, knækliste og sideliste) fremstilles som kølen. Men da disse lister skal bøjes i to planer, må de slidse op som et kryds, hvorved der fås fire »tunger«.

Inden man bøjer essingen, må man udføre taphullerne for spanterne, og for at sikre sig, at side- og knækliste ikke forskubber sig, må man i spanterne ud for listerne indsætte små dyvler, der rager ca. 1 cm ud. I side- og knækliste udføres et hak, der passer til spanterne, samt bores et hul, der passer til dyvlerne. Under bådens samling sikrer man nogle af disse samlinger med en let besnøring, der kan fjernes, når båd huden er spændt på.

Bøjningen påbegyndes med essingen, idet man tager de to samhørende stykker i hver ende ad gangen. Det gælder om, at bøjningen forløber smukt og ens i begge sider, og det gøres ved, at man tildanner passende spilere ensartet i begge sider mellem stævn og essing samt mellem essingslisterne indbyrdes. Listerne strammes ind til spillerne med drejerbesnøringer som vist. (Hvis stævnen viser tendens til at rette sig ud under denne behandling, må man spænde en drejerbesnøring mellem stævns spids og første spantfæste).

For at opslidsningen ikke skal skride fra hinanden, må man med

mellemrum lægge en besnøring, der kan holde »tungerne« sammen.

Nu lader man essingen tørre op i den givne facon. Ugen efter limer man som ved stævnen og spænder op igen.

Siden bøjer man knækliste og sideliste på samme måde.

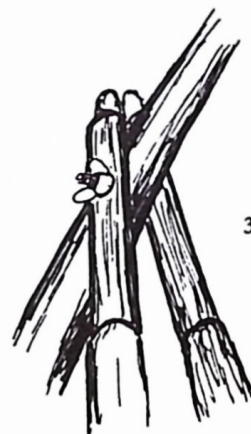
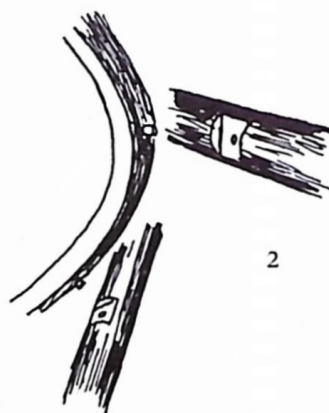
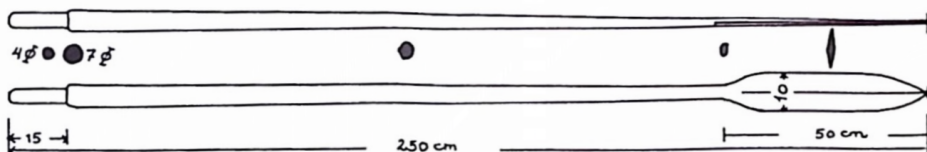
Når alle listerne er færdigbøjede og limede, kan man tilpasse messingrørstykker ved enderne og bore huller gennem disse og stæv-

nen, så vingeboltene kan sættes i.

Nu tilpasses et smukt svunget kohorn i stævns spidserne. Selvfølgelig kan man også her benytte messingrørstykker, men hornene er mere typiske og er med til at give båden et interessant udseende.

Åretoldene udføres som kjeiper. De er et lån fra vikingebådene og Nydambåden og ser godt ud. Åren holdes på plads med en lædersnor.

Sædet midtskibs kan udføres af

et stykke krydsfiner med to kantlister, der griber ned over de to midtskibs biter, men smukkere og bedre vil det være at udføre dem som en ramme udfyldt af fletværk af kokosgarn eller møbelgjord.

Dørken eller trædelisterne kan helt enkelt laves af pile -eller hasselkæppe, man skærer der, hvor sejladsen begynder, og som man smider væk efter brugen, det letter transporten. Man kan også udføre dem som rullemåtter af tonkingstænger (blomsterpinde).

Man kan konstruere specielle sæder for og agter til dem, der padler, men det er mere enkelt blot at sidde på sin sovepose.

Båd huden udføres af den allerede omtalte nylonpresenning. Hvis ikke I allerede har anskaffet jer materialet, kan I skrive til korpskontoret og prøve at bestille det der. Hvis nemlig der kommer tilstrækkelig mange bestillinger, vil vi selv købe en rulle og kan derved spare jer for en del af udgifterne, idet det da kan hjemkøbes ret billigt. Men skriv omgående.

Tildannelsen af båd huden begynder med, at man stiller det færdige skrog over presenningen. Begynd midtskibs med at løfte presenningen op til essingen. Lav en lille fold på stoffet og stik med et merlespir eller en skomagersyl et hul igennem folden og stram stoffet op til essingen med en stærk nylonsnor. Stoffet skal være meget stramt og foldes således, at det mangler ca. 1/2 cm i at kunne nå op til essingens underside.

Nu fortsætter man til begge sider fra midten med at folde, stikke hul og stramme op, idet man binder for hver ca. 10 cm, indtil man når bøjningen ved stævnene.

Her må folden gøres stadig større, og man må for at få huden jævn lægge nogle folder på begge sider. Folderne skal vende indad. Af det stof, der bliver for meget i stævnene klipper man små strimler på ca. 5 cm bredde, og disse klæbes nu hen over folderne på indersiden med kontaktlim, efter at man først har rensset limstedet med sandpapir eller benzin. På ydersiden klæber man ligeledes en lodret strimmel hen over hele folden, så den bliver jævn.

Endelig forstærker man kølen i hele dens længde fra stævns spids til stævns spids med en ca. 10 cm bred strimmel af stoffet. Strimlen kan tages på tværs i flere stykker. Forstærkningen limes på med kontaktlim. I stævnene må man gøre strimlen gradvis smallere til ca. 5 cm, og for at den skal føje sig jævnt, må man klippe små v-formede indhak i kanten.

Når båd huden er smukt tilpasset over det hele, tager man den af og klæber folden langs essingen med kontaktlim. Derefter bringes huden til sejl- eller sadelmageren, så han kan slå messingøjer i kanten der, hvor hullerne er prikket. Øjerne skal være ca. 10 mm i diameter.

Det er tilrådeligt, at båden opbevares opspændt og med huden på. Derved undgår man lettest, at bøjningerne retter sig ud, eller at træet slår sig.

Årerne udføres af gran eller lærk. De hugges ud af en rafte, der akkurat kan give det ønskede mål. Det stærkeste træ sidder nemlig yderst hos gran. Efter tørringen pudses årerne helt glatte, og man kan da forsyne dem med dekoration i sort tusch eller anden farve. Derefter lakeres åren flere gange med god båd lak, så holder den sig let, idet man undgår, at den bliver vandtrukken.

Padlerne udføres enten af asketræ eller poppel. Man kløver træet ud af et stykke rundtræ, der kan give to padler. Den runde side hugges bort, og det fremkomne bræt tildannes som tegningen.

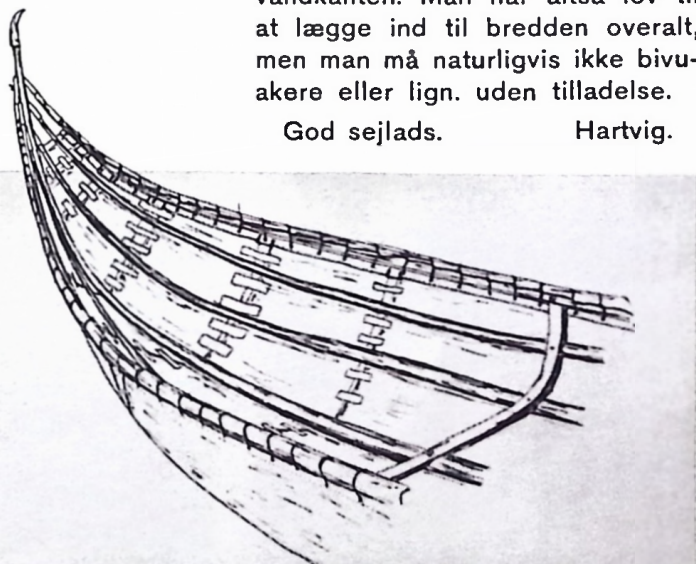
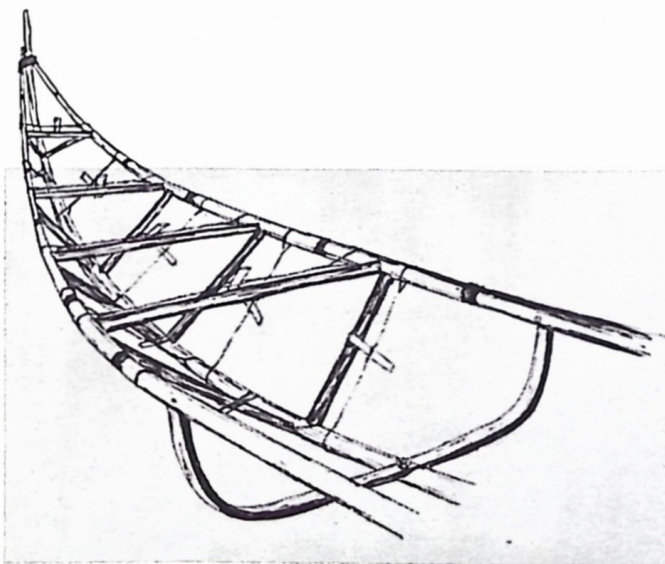
Måske forekommer den viste padel alt for spids. Næsten alle naturfolks padler ser sådan ud – ingen tilfældighed. Den spidse form giver lydløs padling og den bedste udnyttelse af roerens kræfter.

Tilbage er nu egentlig kun at ønske god tur. Et enkelt råd til sidst: medbring for en sikkerheds skyld altid lappegrej i form af nylonpresenning og kontaktlim. Vær ikke et fæ: brug redningsvest. Under sejladse: så snart man nærmer sig grundt vand, stikker man et ben udenbords og står ud af båden. Kølen må aldrig berøre bunden.

Husk også dette: ethvert større vandløb er offentligt, og selv om det ikke er almindeligt, at man sejler der, har man ret til det. Har en grundejer opstemningsret, har han tillige pligt til at lade sejlede bære deres grej forbi dæmningen. Bredden af ethvert større vandløb er offentligt indtil én meter fra vandkanten. Man har altså lov til at lægge ind til bredden overalt, men man må naturligvis ikke bivakere eller lign. uden tilladelse.

God sejladse.

Hartvig.

EN JERNALDERDØR REKONSTRUERES AF ERMELUND ROVERS

AF BIJU, ERMELUND TROP

En fortsættelse af artiklen i
Magasinet aug.-sep. nr. side 110

En dørplanke i dørfyldningen

Døren helt færdig

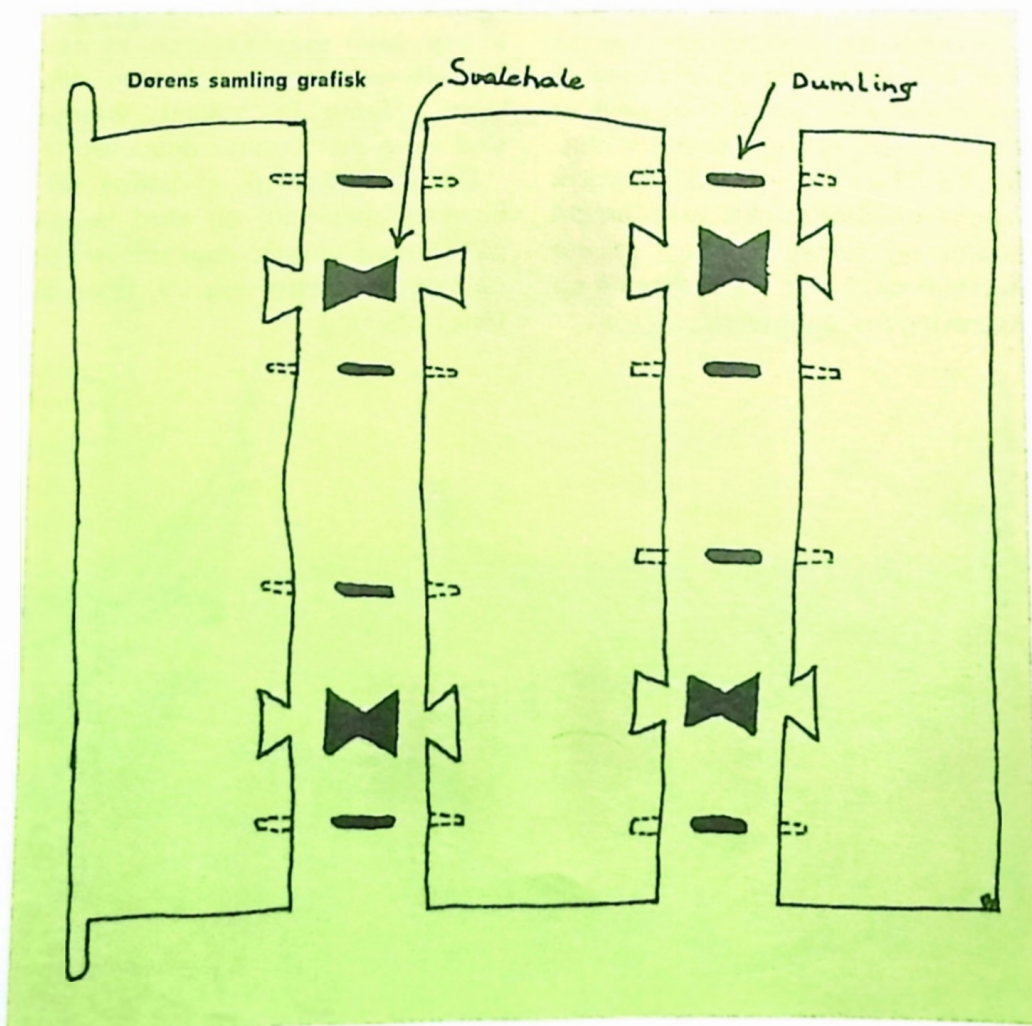
Efter at vi havde fundet ud af målene på døren ($110 \times 120 \times 4$ cm), gik vi over på tømmerpladsen og fandt et par egnede egeplanker. Af disse savede vi 3 stykker ud.

Da stammerne havde en tykkelse på ca. 7 cm, måtte vi først gå i gang med at hugge dem tyndere med en skarøkse. Dette benævnes skalhugning. I løbet af et par week-ends stod plankerne i en tykkelse på de ca. 4 cm, og vi kunne gå i krig med samlingen af døren.

Vi begyndte først med at lige den tynde side af ved hjælp af en økse og et stemmejern (vi brugte overhovedet ingen høvl til døren). Dernæst udvalgte vi to planker, der

passede godt sammen, til at sidde ved siden af hinanden. Nu skulle der laves huller i plankerne til dumlinger og svalehaler. Dette krævede en stor portion tålmodighed og nøjagtighed, idet hullerne i hver planke skulle sidde overfor hullerne i den anden planke, ellers ville det være fuldstændig umuligt at få dumlingerne til at trække plankerne sammen. Dette er nemlig dumlingernes funktion, medens svalehalerne fastholder plankerne. Figur nr. 1 giver forhåbentlig et klart billede af princippet i samlingen.

Billede nr. 1 viser så hullerne og udskæringerne til svalehaler in natura. Endvidere har vi her prøve-

Fotomontagen fra jamboreen

på bagsiden af dette og foregående nummer skyldes CEDDE, – også kaldet Christian Clausen, som er redaktør af KFUM-spejdernes blad »Væbneren«.

opsat den først færdige planke i dørfyldningen. Her kan I se, hvordan dørens øverste kant krummer således, at den passer i dørkarmens krumning og fals.

Således fik vi samlet de to første planker, og samlingen af den sidste planke til de to foregående forløb på nøjagtig den samme måde som ovenfor beskrevet. Hertil skal dog bemærkes, at vi prøvesamlede hele døren, førend vi bankede svalehalerne i.

Under samlingen af de to første planker skete der det beklagelige, at en svalehale var blevet en lille smule skæv, hvorved den fik plankens nederste del til at flække, men dumlingen holdt den heldigvis stadig sammen. Så var der ikke andet at gøre end at sætte en forstærkning tværs over de to planker, herved blev den ønskede stabilitet genoprettet. Ved den næste samling af plankerne blev svalehalerne savet bedre ud, og der skete intet.

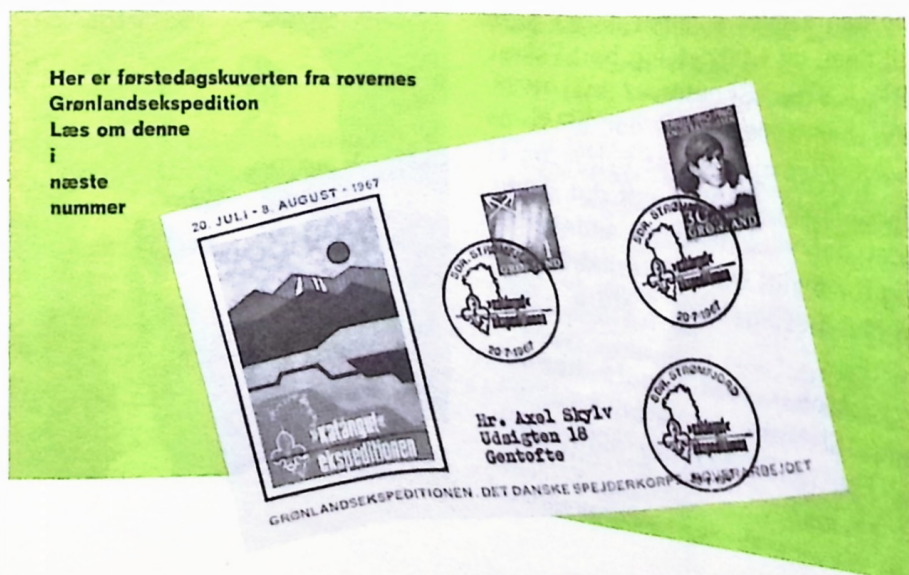
Så fik døren den sidste afpudsning (lidt mere skalhugning) og blev rundet helt fint af i toppen. Herefter ser dørens forside ud som på billede nr. 2.

Nu mangler vi kun at få den sat rigtig op i dørfyldningen med dørtræ og en eller anden form for dørplukning.

Som I kan se på billede nr. 2, har vi nået en »lille« smule i løbet af sommeren. Dette billede er taget en gang i slutningen af juli måned, hvor vi havde fået lavet halvdelen af væggen færdig. I slutningen af august mangler vi kun at rejse 7 m væg af den sidste langside.

HER ER SPEJDERJULS FORSIDE – GLÆD DIG!

BP's HUS I KENYA

(fortsat fra side 142)

Eric Walker fortsætter: »Og dernæst bad han os om at bygge ham et hus, førend han kom tilbage, for, som han selv sagde det, tredje og sidste gang. Han udpegede et sted i haven. »Hvad,« sagde BP, »vil det koste at bygge et lille hus med en stue, stor veranda, to soveværelser og to badeværelser og to kaminer?«

Eric Walker: »Jeg foretog en hurtig beregning. 1200 kvadratfod à 10 shs pr. stk. bliver 12.000 shs. Han solgte derefter aktier fra vort lille firma, og for disse penge byggede vi huset, møblerede det og anlagde til ham en privat have, med masser af farvestrælende blomster og med et springvand og et fuglebad lige foran verandaen. Vi diskuterede, hvad vi skulle kalde huset og spekulerede på et utal af navne. Det endte med, at han sagde: »Hjemme kaldte jeg mit hus Pax, fordi vi købte det på våbenstilstandsdagen efter den første verdenskrig. Jeg tror, jeg vil kalde mit hus her »Pax, too« (Pax, også). Og herefter blev huset aldrig betegnet som andet end Pax-too eller Paxtu.

Da BP og Lady BP i 1937 fejrede deres sølvbryllup, havde drenge- og pigespejdere over hele verden samlet sammen til en gave til dem, og i tilknytning hertil skrev BP i »The Scouter« i maj 1938: »Vi har anvendt en del af vores sølvbryllupsgave til at bygge os et hus i Nyeri. Vi har kaldt det Paxtu, idet det vil være vort andet Pax, og for øvrigt også en erindring om spejderbevægelsens store gavmildhed ...«

I oktober 1938 vendte han tilbage til Nyeri, for at bo i Paxtu – og han forlod herefter aldrig Østafrika igen.

Selve huset ser stadigvæk ud

nu, som da det blev bygget, idet mukuti-taget er nu blevet erstattet med et bliktag, og haven, som efterhånden var blevet overgroet og tilgroet, er igen gjort i orden, således at man kan se springvandet og fuglebadet igen.

BP har givet en beskrivelse af huset til en ven i 1939. Han skrev således: »Vi sidder her i konstant solskin, ikke en eneste gang, siden vi kom for 4 måneder siden, har der ikke været solskin til morgenmaden på verandaen. Jeg vedlægger et billede af den »hytte«, som vi har bygget, og kan tilføje, at vi finder den i alle måder tilfredsstillende. Stuen i midten, med hele forsiden, som ved hjælp af forskydelige døre kan åbnes. På hver side af den et soveværelse med bad, toilet osv. Bagved tjenestefolkenes kvarterer og en skjult vej til hotellet, som ligger 175 m borte, fra hvilket vi får alle vore måltider. Vi har varmt og koldt vand, elek-

trisk lys og varme, en vidunderlig have og en fantastisk udsigt hen over skoven og savannen op til Mount Kenya med dets snedækkede top.« Her døde BP 8. januar 1941.

Nutildags kommer mange mennesker fra alle egne af verden for at besøge BP's hus, og for at lette dem adgangen hertil, har Kenyas spejdere anbragt det i begyndelsen omtalte skilt samt en mindeplade. På skiltet står der blot Paxtu, mens mindepladen har dette indhold:

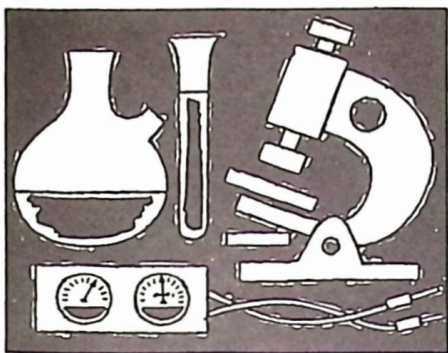
»PAXTU«

dette hus blev bygget til
LORD BADEN-POWELL
OF GILWELL

grundlæggeren af spejderbevægelsen, som boede her fra oktober 1938 intil sin død den 8. januar 1941.

BP ligger begravet ganske tæt ved på den lokale lille kirkegård.

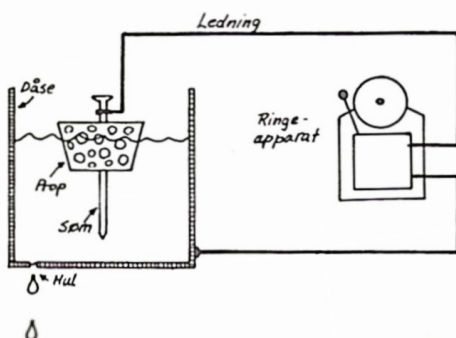

MINUTUR

Her er et vækkeur til kontrol af bagetid, kogning af æg etc. Uret »går« på regnvand el. andet alkali-fattigt vand. En gang indstillet, viser det tiden meget nøjagtigt.

Indsendt af:

Søren Schmidt, Svanevej 12, Vojens

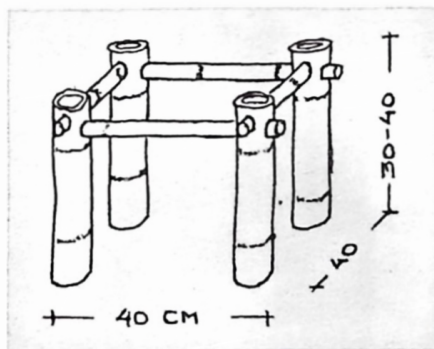
Lav en pakistansk stol

Materialer: Bambus eller alm. træ.

Udføres efter tegningen med 4 ben og 4 løse tværpinde, der udføres med kegle-stubformet ende, således at de kommer til at klemme i hullerne.

Sædet udføres af svært snor el. tyndt reb, der kan flettes i mange mønstre.

(Der flettes på begge leder).

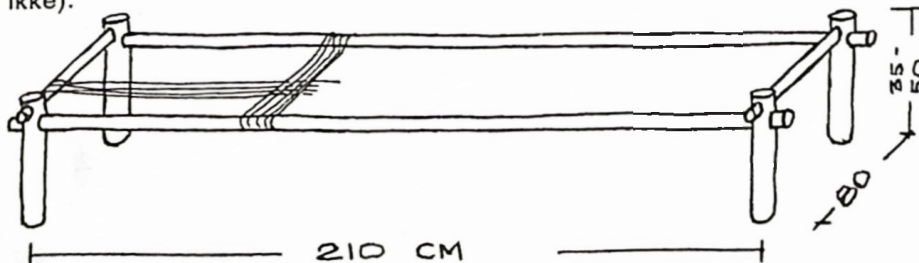

Her er jeres julegave til TF!

Hvorfor skal TF, det sølle forfrosne skind, altid fryse på lejr.

Vis jer som rigtige spejdere – vær god mod andre – og lav ham en seng.

Udføres af bambus el. evt. svært træ. (træ bøjes, det gør bambus ikke).

Patruljebiblioteket

Her er en idé, som dovne trops- og patruljebibliotekarer med mange bøger nok skal lære at sætte pris på. Man bruger det samme system som bibliotekerne anvender til faglitteraturen, blot med andre numre. Hvis man har to bøger om samme emne, anbringes de selvfølgelig i samme gruppe, men på hele numre. F.eks.:

01.0 Orientering – Hylkedam

02.0 Patruljen arbejder med orientering.

Denne regel bryder jeg dog, hvis jeg har to bøger i samme serie. I samme gruppe går man ned til decimal tal også:

70.0 Patruljesærpræg – Roland

70.1 Tips til patruljemøder – Roland

70.2 Tips til patruljeture – Roland

70.3 175 ideer til patruljemøder – Roland

Når man een gang har lavet en sådan liste, behøver oplysningerne om hvem der har lånt bogen, hvilken bog der er tale om, samt afleveringsdagen kun at indeholde tal. F.eks.: 21 – 70.0 70.2 70.3 80.0 – 25/10-67.

Indsendt af:

Niels Dreijer,
Tropsbibliotekar,
Virum trop.

majoriak'

GRØNLANDSK SPEJDERBLAD

Man har længe savnet et rigtigt blad for grønlandske spejdere, fordi så mange forhold er anderledes på Grønland end i det øvrige Danmark.

Dette ønske er nu blevet opfyldt med bladet Majoriak, som udsendes til alle grønlandske spejdere, uanset hvilket korps de tilhører. Formålet er at give tips og ideer til spejdersporten under de specielle grønlandske forhold.

Bladet redigeres af lærer Christian Clausen, Ellum, som i forvejen er redaktør af KFUM-spejdernes blad Væbnøren. En grønlandsk lærer Inoraq Olsen oversætter til grønlandsk, da bladet er dobbeltsproget. Navnet betyder: Den, der stræber opad.

Her ser I forsiden af det første nummer.

jungle nyt

SYG?

Det var dejligt vejr, solen skinnede, og det var meget varmt at ligge i sengen. Men det måtte Søren, for han havde halsbetændelse. Det havde han nok fået, fordi han havde været for længe i vandet. Han havde frosset, men det var alligevel svært at tage sig sammen til at komme op af vandet, når man nu havde det så sjovt.

Men nu lå han altså i sengen og råbte hele tiden på sin mor: »Mor, må jeg få en sodavand? – Har vi ikke en spændende bog? – Hvornår er der fjernsyn?« Hans mor var meget tålmodig, men til sidst blev hun træt af at opvarte ham, og da hun syntes, Søren havde det bedre, inviterede hun et par af hans kammerater på besøg. Peter og Lars kom larmende, og Sørens mor måtte tysse lidt på dem. Det var lidt svært at finde på noget at lege, da Søren jo skulle blive i sengen, men de fandt ud af, at Sørens seng kunne være en flyveplads, så kunne de lande der med deres maskiner. De morede sig godt, og der gik en times tid på den måde, men så begyndte de at kede sig.

Peter kom så til at tænke på, at han havde noget ler derhjemme og smuttede af sted efter det. Sørens mor gik i byen så længe, nu var der jo nogen til at underholde Søren.

Da hun kom hjem, ventede der hende en overraskelse. Søren, Peter og Lars havde været meget flittige med leret. De havde lavet en hel jungle fuld af dyr, og de havde anbragt det hele på Sørens dyne. Hvor så den ud. Sørens mor slog hænderne sammen, men hun kunne alligevel ikke få sig til at skælde ret meget ud, for junglen var så flot. Derimod mente hun nok, at Søren kunne stå lidt op nu, så han kunne komme lidt ud i det gode vejr. Han var lidt øm i benene, men det var alligevel dejligt med frisk luft og solskin.

Lille konkurrence

Kan det være rigtigt, at alle ulveungerne her har været der, hvor de siger, de har været i sommer? Tikki har været i Nykøbing på Bornholm.

Numa har været ved Vordingborg på Sjælland.

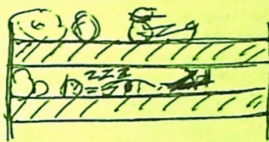
Rikki har set kirken med de 5 tårne i Roskilde.

Ikki har sejlet til Åkirkeby.

Paw lå i telt på toppen af Himmelbjerget.

SOMMER- LEJR...

TORS DAG

Torsdag den 21. april kom vi til søspejdernes hytte ca. kl. 18.30. Det blæste meget, og det var en kold blæst. Fra kl. 18.30 til kl. 19.00 havde vi fri. Vi fik lov til at lave lige, hvad vi ville. Bagefter skulle vi spise vore madpakker, som vi havde haft med hjemme fra, og vores drikke.

LØRDAG

Om morgenen kom Weinreich og sagde, at nu skulle vi op at gøre morgengymnastik. Da vi var færdige med det, skulle vi vaske os og hejse flaget.

Efter morgenmaden skulle vi gøre rent og skrælle kartofler, og nogle havde fri lige til middag. Nu skulle vi i skoven og finde ting i naturen. Vi fandt mange ting i skoven – kogler, der var spist af egern, mus og spætte, og mange fjer.

Efter skovturen havde vi fri, til vi skulle spise til aften. Nu skulle vi i seng.

FREDAG

Om morgenen vågnede vi og stod op med det samme, men det var ved 6-tiden – så vi skulle gå i seng igen, så snart en af førerne så det, for vi måtte ikke stå op før kl. 8, hvor vi skulle vaske os.

Efter at vi havde vasket os, skulle vi hejse flaget op, og der sang vi »Der er ingenting, der maner«. Nu skulle vi spise morgenmad i en halv time. Efter morgenmaden skulle vi have OLYMPIADE.

Da vi var lige ved at være færdige med OLYMPIADEN, kom der nogle drenge og spurgte, om vi ville lege. Det ville vi gerne. Da vi havde ledt efter dem en halv times tid, gav vi op, for vi kunne ikke finde dem. Så spiste vi til middag. Bagefter skulle vi spille fodbold. Men det gik ikke ret længe, for de store »lossede« så meget, så vi ikke kunne spille.

Efter aftensmaden kom forældrene til lejrball. Der opførte vi nogle sketcher.

Sona, brun bande, III Skjoldungeflokk, Holbæk.

Billederne er fra Århus

SPEJDER TIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

EGETROPPENS SOMMERLEJR 1967:

MOLS RUNDT MED HESTEVOGN

TF skriver:

Vognen har vi fået foræret, og vi har selv sat den i stand, malet den i tropsfarverne og fået lavet prærievogspresenning – hesten derimod måtte vi låne.

Det var en 16-17 år gammel nordbagge ved navn »Klaus«, en meget skikkelig hest, (bortset fra den næstsidste dag, hvor den stak af fra os fra Kalo til Rønde – men vi fik ham fat igen).

Vi havde al bagagen læst i vognen og gik selv bagefter – en af patruljerne var transportpatrulje, dvs. de skulle sørge for læsning af vognen, alt vedrørende hest og vogn og lægge kusk til. De andre patruljer var henholdsvis proviantpatrulje og turhavende.

Turen gik fra Hornslet til Kalo, hvor vi overnattede på den samme lejrplads som korpselejren 1913, derfra over Femmøller til Ebeltoft, hvor vi bl.a. var inde og se vægterne om aftenen – med alle mand i vognen uden bagage. Fra Ebeltoft til Toggerbo, hvor vi holdt stille en dag. Dagen efter var vi på patruljeturne gennem Mols Bjerge og overnattede ved Agri; næste dag var vi inde at se og høre om den israelske samling i Agri præstegård for derefter at gå til Kalo, hvor vi overnattede endnu en gang, før vi sluttede af i Hornslet.

Vi var i alt 23 af sted, kun én kunne ikke få ferie i dette tidsrum, ellers havde troppen været fuldtallig.

Vor hestevogn står nu til patruljernes afbenyttelse til patruljeturne, dog må de selv skaffe hesten.

HYTTEINDVIELSE I STRUER

Struer trop og flok indviede lørdag den 2. september en fin ny hytte. Den er beliggende tæt op til den store Klosterhede plantage ca. 7 km fra Struer.

Afdelingerne erhvervede for ca. 3 år siden et 3 tdr. land stort areal, der er delvis bevokset – et rigtigt spejderterræn. – For 2 år siden startedes byggeriet, som for størstedelens vedkommende er udført af to gæve TA'er (tømmerlæringer), et par skovmænd, hjælpsomme rådsmedlemmer samt spejdere. Hytten, der er beregnet til weekend-brug for patruljer, samt trop- og flokture, er på 60 m² i norsk bjælkehyttestil med græstøv på taget. Indvendig består hytten af ét stort rum med pejs, og der er lagt megen vægt på en god isolering, så overnatning nemt kan foregå på gulvet.

Byggeomkostningerne er på ca. 37.000 kr., hvoraf det skønnes at blive en gæld på ca. 13.000 kr., når det endelige regnskab foreligger; så også på den front er der gjort en indsats i de sidste år.

Nu glæder vi os rigtigt til at skulle tage hytten i brug og få gode spejderdage der og i omegnen.

Eigil.

Atter en afdeling under eget tag

Guderup flok og trop har sammen med KFUK fået stillet en del af kommunens gård »Sjellerupgård« til rådighed. Spejdere har selv indrettet lokalerne og resultatet er gode, rummelige lokaler, der er velegnede til formålet.

Magasinet siger til lykke!

Fra sygehusbarak til moderne spejdercenter

Lidt af et moderne eventyr, således kan man godt betegne Valdemar Sejrs divisions nye spejderhus »Egebjerg«.

For fem år siden lå noget af det som en sygehusbarak i Fåborg, og nu er den blevet til et meget moderne, helt »up to date« samlingssted for spejdere. »Eventyret« begyndte med at divisionen fik omtalte barak tilbudt for en lille sum penge, og man gik i gang med at finde en grund. Det var den første vanskelige opgave, som dog lykkedes til sidst oppe på Egebjerg Banker, lige nord for Ollerup, midt i en skøn natur med fredet område lige bag ved. Grunden var ikke billig, men stedet så betagende, at man slog til. En spejderfar, nuværende formand for Sct. Jørgens trop og flok, arkitekt John Andersen, fik en finger med i spillet, og arkitektblyanten kom frem. Resultatet var en tegning af et fuldt moderne spejderhus med stor pejsestue, sovesal, forerlokaler, køkken (der i dag nok er det mest moderne monterede spejderkøkken), bad og toiletter.

Trods økonomiske betænkeligheder gik man i gang, og man var så optimistiske at tro, at samtlige spejdere, førere, rådsmed-

lemmer og forældre stod bag projektet og ville lægge arbejdskraft til. Men det blev kun en lille fast trofast kerne, under ledelse af arkitekt Andersen, der tog fat og holdt ud til huset stod færdigt. Et kæmpearbejde i 5 år – hver weekend og mange aftner blev brugt, megen sved og mange vabler fulgte med, men man gav ikke op. På god gammeldags spejdervis fuldførte man det, man var begyndt på, og gjorde alle skeptikere til skamme.

Da den festlige indvielse fandt sted først i maj måned i år, blev der sagt mange anerkendende ord, og megen tak og ros blev uddelt. Også Thorkild Glad havde lovord, kun med den kritiske bemærkning, at Egebjerg var næsten altfor flot.

Korpset havde holdt Egebjerg over dåben forinden ved at henlægge ulveprimi i påsken der, og mon ikke man fremover holder fast ved dette sted for førertræning i ulvearbejdet.

Korpset har udbygget stedet ved at købe yderligere 3 tdr. land, således at lejrpladsområdet næsten dækker 4 tdr. land.

Allerede i sommer var der nogle flokke, der henlagde deres sommerlejr til Egebjerg, og vi håber, at mange følger efter.

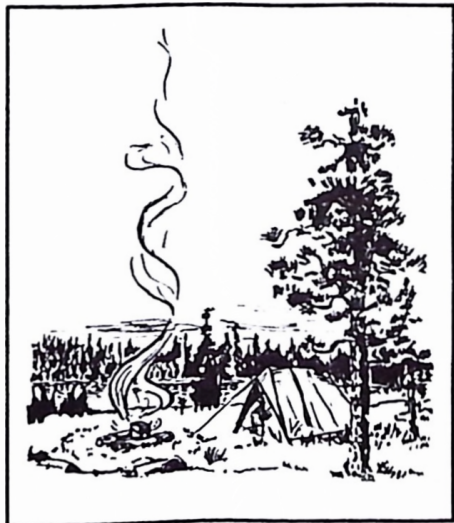
Vel mødt på EGEBJERG.

Hyttevagten Guldsmid W. Spangenberg, Gærtsgade, Svendborg, står til rådighed med alle oplysninger.

AMØBER

Der var engang en Høgepatrulje, der fandt ud af, at troppen godt kunne have flere medlemmer. De bestemte sig til at gøre noget ved det. Så inviterede høgene hver sin »ikke spejder« til et patruljemøde. De havde det så sjovt, at alle gæsterne meldte sig i troppen. Patruljen som nu var blevet dobbelt så stor, delte sig i to, den ene tog navnet Spurvehøg og den anden kaldte sig Høneehøg for at vise, hvor de stammede fra. Høgene brugte akkurat samme måde at formere sig på som amøberne. Som du ved er amøben et encellet dyr, der vokser og vokser, og når den når en bestemt størrelse, deler den sig i to fuldvoksne amøber. Hver af dem begynder et nyt liv for sig selv, og snart er også de to så store, at de deler sig.

»WIG WAM« I. Højbjerg.

Nu kom den smarte nye vinterhue

dejlig varm, ren uld,
fiks strikket model
med skygge. Kan vendes
så den også varmer ørerne.

Blå til ulve
khaki til spejder
kr. 12,50

SPEJDERSKOEN

svært Juchtenlæder, randsyet,
begsøm, 90 dages garanti for
gennemslidning
- den stærkeste sko på markedet

str. 33	kr. 70,00
str. 34-36	kr. 80,00
str. 37-39	kr. 90,00
str. 40-42	kr. 99,00
str. 43-47	kr. 106,00

SKOLESKOEN

en stærk randsyet sko. Veleget
som både skole og vandresko,
men i en lidt billigere udførelse

str. 36-39	kr. 64,00
str. 40-45	kr. 67,00

VANDRESTØVLER

SKISTØVLER

flere modeller fra kr. 49,85

SPANSKE STØVLER

ruskind, profilsål kr. 73,50

SPEJDERSTØVLEN

kraftig, randsyet, profilsål
kr. 98,50

FJELDSTØVLER

lækker kvalitet,
skindforet kr. 143,50

Vinterhue, anorak knickers og fornuftigt fodtøj – så er du rigtigt påklædt

Med dette blad følger Depotets julekatalog, med de sidste nyheder og mange gode ideer til julegaver, – derfor gem det!

Det Danske Spejderkorps Depot

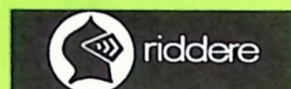
Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Fraderiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

7. Aarhus trop
PF Tommy Falch Olesen

Birkholm trop
PF Jens Aarby

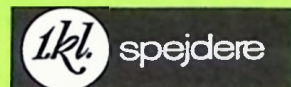
1. Hellig Anders
John Andersberg
Peer Skårup

Virum trop
PF Michael Prasz
PF Erik Helweg Larsen

1. Højbjerg trop
PF Mogens Bang
Henrik Iversen

Fårup trop
SM Peter Aqest

1. Korsør trop
PF Jars Vedel
PF Erik Brøndel
PF Jørgen Svare Pedersen

11. Odense
PF Thomas Broue
PF Henning Søndergård

Virum trop
Niels Brünner
Anders Høyer
Finn Fleron

Fårup trop
SM Peter Aqest
SM Henning S. Larsen

1. Højbjerg trop
PF Mogens Bang

1. Hellig Anders trop
John Andersberg
Peer Skårup
Carsten Roth
Jens Chr. Hansen

Cort Adellers trop
PF Micael Nord

1. Brønshøj trop
PA Søren Gamst

Birkholm trop
PF Jens Hofman

2. Frederikshavn
PF Henrik Reinert
Søren Isbak Knudsen
Kent Christensen

1. Korsør trop
PF Erik Brøndel
PF Lars Vedel
PF Jørgen Svare Pedersen
PA Karl Tidman

11. Odense trop
PF Henning Søndergaard

Virum trop
PA Anders Høyer
Jørgen Harder
Peter G. Hasen

7. Aarhus trop
Mogens Jørgensen
Jørgen B. Nielsen

1. Nyboder trop
PF Jesper Pedersen
PF Palle Torndal
PF Jørgen Smith
PF Jan Larson

1. Bispebjerg trop
PF Ralph Sigurskjold

1. Varde trop
Jens Peen

1. Korsør trop
Peter Nielsen
PA Karl Tidman
Per Sørensen
PF Erik Brøndel
Jan Petersen
Jens Theil

Snaphanerne
PF Jens Nielsen

Aalborghus trop
Mikael Hermansen

100 km
1. Køge trop
PF Jørgen Jørgensen
PF Peter E. Nielsen

1. Vanløse trop
PF Frank Simonsen
PA Peter Vig Jensen
Gert Jespersen
Søren Nicolajsen
Per Bøjden

Struer trop
PF Torsten Thomsen
PF Jørgen Melchior
PA Kaj Møller Andersen

2. Frederikshavn
Niels Erik Thomsen
Jan Bøgh
Hans Peter Nielsen
Jim Erik Lantz

2. Thisted trop
PF Poul Brandt
PA Bo Andersen
Henning Christensen
Jan M. Jensen
Johnny Jørgensen
Carsten R. Nielsen

90 km

1. Køge trop
PF Jørgen Jørgensen
PF Peter E. Nielsen

75 km

Cort Adellers trop
PF Anders Jespersen

60 km

PF Niels Skov Beck
Jes Pedersen
Benny Bøg Bakmand
Niels Aage Poulsen

7. Aarhus
Jan Clemens
Niels Jørgen Hvidberg

5. Frederiksberg trop
PF Bjarne Wigh
PA Per Flodin

Vikernes trop
SM Gerner Hoppe
PF Jørgen Hoppe
PF Oleg Rasmussen
Kerm Schoop

1. Bispebjerg trop
PF Ralph Sigurskjold
PF Peter Ulmann Sørensen
PF Niels Erik Thomsen
Jim Erik Lantz

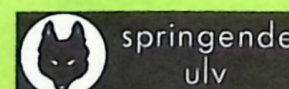
2. Thisted trop
Kurt Andersen

1. Korsør trop
Jan Petersen
PF Lars Vedel

**Patroljeduelligheds-
tegnet**
Opdagelsesrejsende
Vildkatte Virum trop

30 km
10 ulve fra Gram flok
11 ulve fra Høllevad flok
10 ulve fra Mariager flok
7 ulve fra Prins Borrits flok
11 ulve fra Ermelund flok
5 ulve fra Nybyggernes flok

Springende ulv
Sheeta, Prins Borrits flok

EN SPEJDER ER HJÆLPESOM!

Sct. Johans flok skulle på sommerlejr og fik af et rådsmedlem anbefalet »alle tiders hytte« nær Kolding. Da tiden kom, drog vi glade og tilfredse af sted, men ak, da vi ankom til hytten, eller »hønhuset«, som vore ulve meget hurtigt »døbte« det, var det et frygteligt syn, der mødte os.

Nu er jeg selv »gammel« Koldingspejder og tog derfor straks sammen med en af assistenterne til Kolding for at opsøge nogle »gamle« spejderkammerater, men ikke én traf vi hjemme. Til sidst gik vi på politistationen, og her fandt vi, ved hjælp af en flink politibetjent, frem til kolonnechef Ib Henriksen. Vi ringede ham op, og straks var han parat til at hjælpe os. Han bad os køre ud til sin bopæl, imens skulle han så prøve at finde en hytte til os. Det var svært, men til sidst lykkedes det hos KFUM-spejderne.

Transporten fra den ene hytte til den anden havde Ib også sørget for ved at ringe til en anden spejder og et rådsmedlem. Ib skulle hente nøglen hos en KFUM-spejder, og han kom så selv med, så der var en vogn til, til at transportere ulve i.

Den nye hytte var heldigvis alle tiders – og på denne måde blev vor sommerlejr reddet. Vi skylder de hjælpsomme førere fra Kolding – især fra KFUM – en stor tak.

Alice, Sct. John flok.

ÆDEGILDER

Da jeg læste Thomas Hansens indlæg om ædegilder, blev jeg på en måde ærgerlig. Tænk at seks drenge kan tillade sig uden dårlig samvittighed at spise for omkring hundrede kroner. Er folks børn virkelig ikke så fornuftige nu til dags, at de kan bruge de hundrede kroner på en bedre måde. I stedet for at frådse med mad mens andre folk skriger af sult, skulle de have sendt pengene til RØDE KORS, RED BARNET eller en anden organisation.

Pierre, Århus.

ANONYME BREVE

optages ikke i Magasinet. Du må gerne skrive under med et »mærke«, et fornavn eller ogenavn, men hvis du ikke tillige overfor Magasinet opgiver dit rigtige navn og adresse, kan vi ikke offentliggøre din mening!

regnskab

Fører du patruljens regnskab eller nøjes du med dit eget »husholdningsregnskab, så er her en praktisk regnskabsopstilling, der kan bruges af alle – uden forudgående bogholderuddannelse.

Du skal have fat i en kolonnebog med 3 kolonner. Evt. kan du strege kolonnerne ind selv. Kolonnerne benævnes: **IND**, **UD** og **REST**, og i det viste eksempel på en side fra en patruljeregnskabsbog kan du se, hvorledes kolonnerne anvendes. Hver gang, der går penge ind i kassen, noteres beløbet i IND-kolonnen, idet den nye kassebeholdning samtidig anføres i REST-kolonnen. Når penge går ud af kassen, noteres beløbet i UD-kolonnen, og her anføres også samtidig i REST-kolonnen hvor mange penge, der derefter er til rest i kassen. Du har hele tiden føling med hvor mange penge, der skal være i kassen – det viser REST-kolonnen.

Bruger du en ny side for hver måned, kan du for at få overblik over hvor mange penge, der er gået ind og ud af kassen i månedens

på en praktisk måde

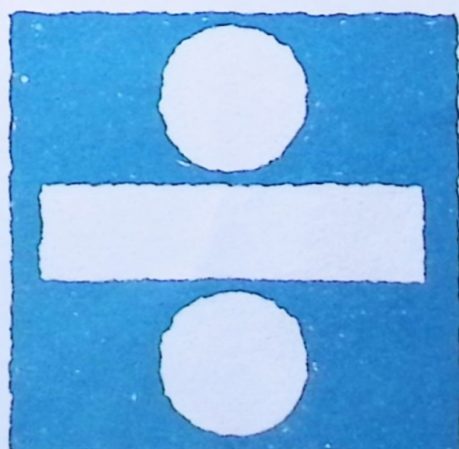
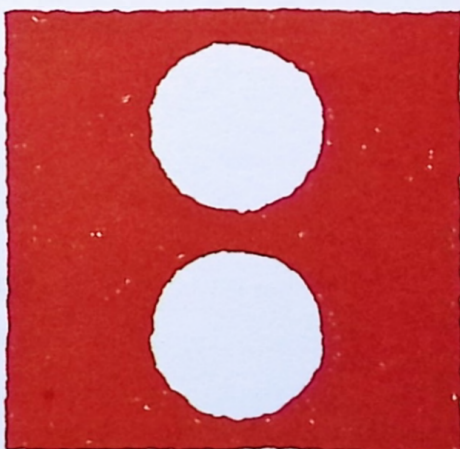
Side 4

Dato		Ind	Ud	Rest
10/67				
16/4	Overført			46,20
18/4	Spm til PM		2,10	44,10
21/4	Skind		12,50	31,60
4/5	Konting. Jan, Morten, Ole	15,-		46,60
11/5	— Viggo, Orla, Jan & Jørgen	20,-		66,60
12/5	Afr. tropskasser		28,-	38,60
14/5	Sisal		3,18	35,42
14/5	Brød til ten		4,15	31,27
19/5	Brød (Jan)	1,-		32,27
25/5	Gips		4,05	28,22
2/6	Konting. Jan, Viggo, Orla, Jan, Ole	25,-		53,22
9/6	— Morten & Jørgen	10,-		63,22
10/6	Afr. tropskasser		28,-	35,22

løb, tillige foretage en sammen-
tælling af IND- og UD kolonnerne.

Hver gang du starter på en ny
side, noterer du på første linie

overførsel af den foregående sides
restbeløb. I eksemplet her skulle
man altså overføre kr. 35,22, hvis
man begyndte på en ny side.

En Jamaica-spejder

Badning i Lake Pend d'Oreille

Tre fra 4. trop ved troppens æresskind

FOTOS: CEDDE

**To mand fra
1. jamboreetrop
under det gamle
flag, der har
været med i
hver jamboree
siden
Ermelunden
i 1924**

**Al mad
tilberedtes på
trækuls-grill**

